

Arrest

nr. 169 005 van 3 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat D. SOUDANT en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 3 november 1995 geboren in Bagdad. U bent een soennitische moslim van Arabisch origine. U groeide op in de wijk Waziriyah. In 2005 gingen jullie omwille van de verslechterde veiligheidssituatie voor een periode van vijf maanden naar Syrië. Jullie keerden vervolgens terug naar de wijk Waziriyah te Bagdad. Uw vader baatte een kleine winkel uit in de wijk.

Op 8 januari 2015 was u samen met uw broer Omar in de winkel. Plots ging er een bom af voor de winkel. Uw kleine broertje, Bakr, die voor de winkel aan het spelen was, kwam door de explosie om het leven. U en uw broer werden door de rook bevangen en konden via een achterraampje ontsnappen. U verloor het bewustzijn. U werd naar het ziekenhuis overgebracht waar u een dag verbleef.

Aangezien uw ouders aangedaan waren door de dood van Bakr, verbleef u een tijdje bij uw oom in de wijk Jamia. U ging vervolgens terug naar huis. U liep school in Adhamiyah. U moest uw eindexamens echter in een sjiiitische wijk afleggen. U was bang om naar daar te gaan en heeft het examen niet meegeedaan. Uit vrees voor uw leven werd beslist Irak te verlaten en temeer daar u meent dat uw broer Bakr immers bij een gerichte aanslag om het leven kwam. U verwijst hieromtrent voorts nog naar het feit dat uw tweede broer Omar heet. U vertrok samen met uw moeder Sahar (R.M.A.) (O.V. 8.095.340) en uw minderjarige broer Omar (a.A.) (O.V. 8.095.340) op 26 juni 2015 vanuit Bagdad met het vliegtuig naar Izmir in Turkije. Jullie bleven vijf dagen in Turkije en reisden per boot verder naar het Griekse eiland Kos. Jullie werden naar Athene gebracht en er werden valse paspoorten aangemaakt. Op 23 juli 2015 vertrokken jullie vanuit Athene naar België. U kwam dezelfde dag aan in België waar u een asielaanvraag indiende.

Uw vader zou na de dood van Bakr psychologische problemen hebben gekregen en niet in staat geweest zijn met jullie mee te reizen. Een tweetal weken na jullie vertrek zou hij, omwille van de algemene situatie in Bagdad, naar Suleimaniya gereisd zijn waar hij bij een tante van uw moeder introk. Daar hij er geen verblijfsvergunning kon krijgen keerde hij vervolgens terug naar Bagdad, ditmaal bij zijn broer in Hay el Jamiya. Uw vader zou uiteindelijk ook Irak verlaten hebben en verblijft momenteel in Turkije bij verwanten langs uw moederskant. Uw vader heeft zich bij het UNHCR laten registreren.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een originele identiteitskaart, een origineel nationaliteitsbewijs, originele identiteitskaarten en origineel nationaliteitsbewijzen van uw moeder en uw broer Omar, een originele overlijdensakte op naam van Bakr, originele foto's van de uitgebrande winkel en documenten opgemaakt door de politie in verband met de ontploffing neer. U legt tevens een kopie van de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs van uw vader en een kopie van de woonkaart neer. Na het gehoor van uw moeder werden nog foto's van uw broer Bakr, een schooldocument op naam van Bakr alsook een kopie van een rantsoenkaart doorgestuurd naar het CGVS. Uw moeder legde zelf nog een kopie van haar huwelijksakte neer.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.

Volgens uw verklaringen zou er een bomaanslag op de winkel van uw vader gepleegd zijn op een moment dat u en uw broer Omar in de winkel aanwezig waren. Jullie overleefden de aanslag maar werden voor verzorging overgebracht naar het ziekenhuis, terwijl uw broer Bakr om het leven zou gekomen zijn bij deze aanslag. U kan er het Commissariaat-generaal echter niet van overtuigen dat de door u aangehaalde feiten zich daadwerkelijk hebben voorgedaan. De verklaringen van u en uw moeder vertonen immers een aantal incongruenties in verband met de aanslag en de gevolgen ervan. Zo verklaarde u dat uw broertje Bakr op slag dood was. Toen hij naar het ziekenhuis werd gebracht was hij al overleden, zo zegt u (CGVS Seger p.19). Volgens uw moeder is Bakr na de ontploffing naar het ziekenhuis overgebracht en is hij daar de volgende dag om 1 uur 's nachts aan zijn verwondingen overleden (CGVS Sahar p.9). Bovendien verklaarde u dat zowel u als Bakr naar het Kindi ziekenhuis werden overgebracht terwijl uw moeder stelt dat de lichtgewonden naar het Kindi ziekenhuis en de zwaargewonden, waaronder Bakr, naar Medinat el Tob overgebracht werden (CGVS Seger p.22, Sahar p.10). Eveneens kan er aangestipt worden dat u, volgens uw moeder, uit de winkel gered werd door de brandweermannen, terwijl u dan weer verklaarde dat de mensen uit de buurt u naar buiten gebracht hadden (CGVS Seger p.21, Sahar p.10). U gevraagd of de ontploffing nog andere slachtoffers gemaakt had, repliceerde u dat er enkele gewonden waren, onbekende mensen. Uw moeder beweerde dan weer dat een vriendje van Bakr, Hamudi genaamd, tengevolge de aanslag volledig verlamd is geraakt. Dat dit u ontgaan zou zijn is niet aannemelijk (CGVS Seger p.19, p.21, Sahar p.9). Van een dergelijke ingrijpende gebeurtenis die zowel uw leven als dat van de rest van het gezin ingrijpend veranderd heeft, mag er een gelijklopend relaas verwacht worden indien de aangehaalde feiten de waarheid bevatten. Dat u politionele stukken voorlegt aangaande deze aanslag, kan hoegenaamd geen ander licht werpen op voorgaande. Naar u beweerde staan in het politiedocument de namen vermeld van de personen die bij de aanslag gewond raakten. Opmerkelijk is dan wel het feit dat noch uw naam noch de naam van uw broer Omar vermeld staan. U beweerde nochtans dat jullie beiden in de winkel aanwezig waren op het moment van de aanslag én voor verzorging naar het ziekenhuis werden overgebracht (CGVS Seger p.21 en 29). De naam van Hamudi, het vriendje van Bakr dat volgens uw moeder verlamd raakte tengevolge de aanslag, staat evenmin vermeld tussen de namen van de gewonden. Aangaande het ontbreken van uw naam stelde u dat u, ondanks dat u bijna gestikt was, niet bij de gewonden gerekend werd en dit omdat u geen lichamelijke letsels had (CGVS Seger p.29).

Dit kan niet alleen ten zeerste verbazen, het kan ook geenszins de afwezigheid van Hamudi zijn naam rechtvaardigen. Voorgaande bevindingen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft de ontploffing zelf dient er te worden aangestipt dat, ook al zou het vaststaan dat deze zich voordeed – quod non - u geenszins heeft weten te overtuigen dat het hier om een tegen jullie (winkel) gerichte aanslag ging. U beschreef de plaats waar de bom precies geplaatst werd ten opzichte van de winkel (zie schets). Het explosief was aangebracht op een elektriciteitskastje in de straat. Het kastje stond echter even ver van de winkel als van de soennitische moskee. U was er zelf evenmin van overtuigd dat de bom tegen jullie gericht was, zo blijkt uit uw verklaringen. U verwees wel naar de soennitische namen van uw beide broers maar u wees er tevens op dat er ook een soennitische moskee naast jullie winkel lag (CGVS Seger p.19). Ook uw moeder kon niet met zekerheid zeggen dat de ontploffing tegen jullie gericht was (CGVS Sahar p.9, p.11). Ze verklaarde dat jullie er initieel van uit gingen dat de aanslag tegen de winkel gericht was, maar dat de ontploffing net naast de winkel plaatsvond (CGVS Sahar p.9). Dat jullie gevisieerd werden en het slachtoffer waren van een gerichte aanslag, is een loutere veronderstelling van jullie kant die op geen enkele manier wordt ondersteund door objectieve bevindingen. Zulks volstaat niet om in uw hoofde te besluiten tot een persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Blijkt bovendien dat u en uw moeder elkaar ook tegenspraken aangaande de redenen van de aanslag. Zo verklaarde uw moeder tijdens haar gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de aanslag tegen jullie straat gericht was daar deze vol soennitische ondernemers zat (zie vragenlijst DVZ Sahar). Volgens uw verklaringen hing het merendeel van de ondernemers in de straat de sjiitische strekking van de Islam aan (CGVS Seger p.19). Ook dit aspect verschilt tussen jullie beider verklaringen. Aangezien jullie het winkeltje in jullie huis hadden geïnstalleerd mag er redelijkerwijs verwacht worden dat jullie op een éénsluidende manier zouden kunnen aangeven hoe de samenstelling van de wijk eruit ziet. Dat jullie hierover tegengestelde verklaringen afleggen, ondermijnt eens te meer de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Dat er in uw hoofde niet kan gesproken worden van een gerichte en systematische vervolging blijkt voorts eveneens uit het feit dat jullie in het verleden geen dreigementen kregen en geen persoonlijke problemen kenden omwille van jullie geloof (CGVS Seger p.19, p.20, Sahar p.9). Ook in de periode volgend op de aanslag en dit tot uw vertrek uit Irak eind juni 2015, d.i. ruim vijf maanden na de aanslag, vonden er geen vervolgingsfeiten meer plaats. U ging gewoon naar school en jullie woonden nog steeds in het zelfde huis in Waziriyah (CGVS Seger p.7, p.10). Na jullie vertrek ging uw oom bij uw grootmoeder wonen in Waziriyah. Ook zij hebben, na jullie vertrek, geen problemen meer ondervonden (CGVS Seger p.8). Moest men jullie daadwerkelijk viseren omdat jullie soennieten zijn, is het opmerkelijk dat er in de jaren voor de aanslag en de maanden na de aanslag geen andere vervolgingsfeiten plaatsgevonden hebben. U gevraagd of er een voorval had plaatsgevonden op basis waarvan jullie in mei 2015 het besluit namen te vertrekken en jullie reis planden, antwoordde u eveneens ontkennend (CGVS Seger p.17). Blijkt anderzijds dat er na de explosie wel nog een incident plaatsvond in de moskee. U stelde dat de imam direct na de explosie de moskee sloot en wegluchtte (CGVS Seger p.11). Toen enige tijd later iemand uit de buurt de moskee wilde heropenen zou deze zijn opgepakt door militieleden (CGS Seger p. 20). Dit bevestigt eens te meer dat er niet kan worden gesproken van een persoonlijke en systematische vervolging ten aanzien van u en uw familie.

Naast de aanslag op de winkel haalde u voor het overige geen elementen aan die hier alsnog kunnen op wijzen. U haalde aan dat u uw eindexamens in een sjiitische wijk diende af te leggen en dat u daar niet naartoe durfde te gaan (CGVS Seger p.26, 25). U kon uw studies aldus niet afmaken en had geen toekomst in Irak, zo stelde u (CGVS Seger p.25, p.17). U haalde voorts nog aan dat uw broer Omar mogelijks zou vermoord worden omwille van zijn naam. Ook uw moeder haalde dit aan (CGVS Sahar p.8, Seger p.17). U noch uw moeder kon deze vrees echter concretiseren. U verklaarde dat uw broer niet naar het politiekantoor kon gaan, dat hij zijn identiteitskaart niet op zak mocht hebben en dat hij niet naar het ziekenhuis kon gaan (CGVS Seger p.25). Dit strookt niet met uw relaas waarin u verklaarde dat u en uw broer naar het Kindi ziekenhuis overgebracht werden nadat jullie uit de brandende winkel gered werden. U geconfronteerd met dit feit, antwoordde u dat het over een noodgeval ging (CGVS Seger p.25). Uit voorgaande kan enkel worden afgeleid dat uw broer, ongeacht zijn naam en in tegenstelling tot uw bewering, wel degelijk aanspraak kon maken op medische verzorging indien nodig. Concrete problemen die hij omwille van zijn naam zou hebben meegemaakt, haalde u nergens aan. Uw moeder vreesde voorts dat uw broer Omar over twee jaar problemen zou krijgen omwille van zijn naam. Vanaf dan zou hij immers altijd een identiteitskaart op zak moeten hebben (CGVS Sahar p.11). Wanneer men een vrees inroept wordt deze beoordeeld op het moment dat deze ingeroepen wordt. Het is niet mogelijk om nu na te gaan welke problemen uw broer over twee jaar mogelijks zou kunnen ondervinden op basis van zijn naam. Uw moeder kon evenmin de vrees in hoofde van uw broer Omar concretiseren (CGVS Sahar p.11). Voor het overige heeft uw moeder zelf ook geen persoonlijke problemen gekend, zo blijkt uit jullie verklaringen (CGVS Seger p.30, Sahar p.9).

Er zijn aldus geen concrete elementen voorhanden die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

In de kantlijn kan er nog aangestipt worden dat de verklaringen over uw reisweg evenmin geloofwaardig zijn. Zo verklaarde u dat u een vals paspoort kreeg van de smokkelaar en hiermee van Griekenland naar Brussel reisde. U had hier 4000 dollar voor betaald. U reisde samen met uw moeder en uw broer. De smokkelaar was niet meegekomen. Het enige detail dat u kon geven over het paspoort, was de kleur van het paspoort. U wist niet of de foto op u leek, u wist niet van welke nationaliteit het paspoort was en onder welke identiteitsgegevens u reisde. U zou er niet in gekeken hebben, zo zegt u (CGVS Seger p. 14 ev). Gelet op de mogelijkheid om bij een controle bepaalde vragen te krijgen voorgeschoteld betreffende uw herkomst, identiteit, reisbestemming, ... , is het hoegenaamd niet geloofwaardig dat u geen enkel informatie kan geven omtrent de gegevens vermeldt in het paspoort waarmee u zou gereisd hebben. U kan dit paspoort ook niet voorleggen want u liet het gewoon achter op het vliegtuig nadat jullie landden in België, zo zegt u. U zou dit gedaan hebben uit vrees anders te worden teruggestuurd. Uw gebrekkige verklaringen in combinatie met uw onvermogen enig overtuigend en tastbaar begin van bewijs voor te leggen aangaande uw reis doen ten zeerste vermoeden dat u niet de waarheid vertelt omtrent uw reis en de hierbij gebruikte documenten en dit om bepaalde informatie over uzelf en / of het moment waarop u uw land van herkomst zou verlaten hebben, verborgen te houden. Ook dit doet bijkomend afbreuk aan uw gehele geloofwaardigheid.

In het licht van het geheel van bovenstaande bevindingen dient te worden besloten dat u de vluchtelingenstatus, in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bevestigen uw verklaringen over uw identiteit en nationaliteit, gegevens die in deze appreciatie niet ter discussie staan. Hetzelfde kan gezegd worden over de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs van uw moeder, vader en broer. De huwelijksakte die uw moeder neerlegde bevestigt haar verklaringen over haar burgerlijke stand. Deze elementen worden op zich niet betwist maar hebben geen uitstaans met de motieven van uw asielaanvraag.

Wat betreft de overlijdensakte van Bakr kan er opgemerkt worden dat in Irak alle documenten, waaronder overlijdensaktes, tegen betaling kunnen verkregen worden. Iraakse documenten hebben bijgevolg sowieso slechts een relatieve bewijswaarde. Bovendien hebben documenten ook enkel bewijswaarde wanneer ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat bij u niet het geval is. De voorgelegde overlijdensakte kan hoogstens aantonen dat Bakr om het leven kwam. Dat zulks echter gebeurde bij een door op jullie winkel gerichte aanslag, zoals u beweerde, kan uit deze overlijdensakte niet worden afgeleid. Het schooldocument van Bakr is een document in verband met het uitschrijven van Bakr uit school en dit omwille van zijn overlijden. Het attest is een handgeschreven document en bovendien een kopie en kan dan ook zeer eenvoudig vervalst worden daar het door eender wie op eender welk moment kan opgesteld worden. Ook uit dit schooldocument kan hoe dan ook niet worden afgeleid op welke wijze Bakr dan wel om het leven zou gekomen zijn. Wie voorts de kinderen zijn, afgebeeld op de foto's die u voorlegde, kan niet worden afgeleid uit deze foto's. U legt verder een politierapport neer in verband met het onderzoek naar de aanslag. De inhoud van het rapport komt, zoals hoger reeds aangehaald, niet overeen met uw verklaringen. Wat betreft de foto's gelieerd aan het politierapport kan er aangestipt worden dat er een uitgebrand pand te zien is op de foto's. Er kan echter uit deze foto's niet opgemaakt worden dat het daadwerkelijk over de winkel van uw vader gaat noch kan worden afgeleid wanneer en op welke manier dit pand werd vernield. Dit terzijde, het voorgelegde document kan hoe dan ook op geen enkele manier worden weerhouden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van het feit dat, zoals u beweerde, u en uw familie het slachtoffer waren van een gerichte aanslag. De woonkaart op naam van uw grootmoeder heeft louter betrekking op haar woonplaats in Bagdad. Hetzelfde kan worden opgemerkt in verband met de (slecht leesbare kopie) van de voedselrantsoenkaart op naam van uw grootmoeder.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder

geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 §2 c Vreemdelingenwet kan u evenmin worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikelen 48/3 en 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Hij stelt dat hij en zijn familie blijkens het feitenrelaas slachtoffer werden van een aanslag. In de huidige omstandigheden is het risico om opnieuw slachtoffer te worden zeer groot. Bijgevolg zijn de voorwaarden in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève voldaan.

Verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de vreemdelingenwet en rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Volgens hem toont verweerder niet aan dat hij geen vervolging of ernstige schade zou ondervinden bij een terugkeer naar Bagdad. Verzoekers afkomst wordt niet betwist en de neergelegde documenten vormen minstens een begin van bewijs van de ingeroepen feiten. Bovendien worden de feiten niet tegengesproken door de informatie over de veiligheidssituatie in Bagdad, integendeel. Verweerder kan de documenten niet zomaar naast zich neerleggen door zonder de minste aanwijzing van valsheid in geschrifte de authenticiteit hiervan te betwijfelen. De twijfels inzake de authenticiteit zijn louter hypothetisch.

Verzoeker stelt op algemene wijze dat het om zijn persoonlijke vrees beter te begrijpen aangewezen lijkt om rekening te houden met de politieke, historische en actuele situatie in Irak en zich niet te beperken tot een restrictieve lezing van enkele geïsoleerde elementen. Verder geeft hij een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de toepassing van het voordeel van de twijfel en de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. Hij wijst erop dat Bagdad gekend is voor zijn geweld en mensenrechtenschendingen.

Volgens verzoeker zijn er in het dossier een aantal elementen – waaronder de informatie van tegenpartij – die zijn asielrelaas aannemelijk maken en zijn vrees staven. Hij verwijst onder meer naar de veiligheidssituatie, de aanslagen op burgers en het sektarisch geweld.

Verzoeker betoogt vervolgens:

“Verzoeker blijft erbij dat zijn broer vermoord werd in een gerichte aanslag op de winkel van zijn familie. Hierdoor verkeerde hijzelf en zijn volledige familie in gevaar.

Verzoeker heeft aan tegenpartij alle informatie gegeven dewelke in zijn bezit zijn, met name:

- Zijn identiteitsdocumenten,*
- Zijn nationaliteitsbewijs,*
- De identiteitsdocumenten van zijn vader, zijn broer en zijn moeder,*
- Het nationaliteitsbewijs van zijn vader, zijn broer en zijn moeder,*
- De huwelijksakte van zijn ouders,*
- De overlijdensakte van zijn broer Bakr,*
- Het schooldocument van Bakr,*

- Een schoolattest betreffende Bakr,
- Het politieverlag n.a.v. de aanslag,

In het licht van de beschikbare informatie over de veiligheidssituatie in Irak en het aldaar heersende sektarisch geweld kunnen de documenten niet lichtjes in twijfel worden gebracht zonder ernstige aanwijzingen van valsheid in geschriften.

Lichte verschillen tussen de verklaringen van verzoeker en zijn moeder of tussen verzoekers verklaringen en de inhoud van het politieverlag volstaan niet om het gegrond karakter van de vrees in twijfel te brengen.”

Omtrent het overlijden van Bakr, voert verzoeker aan:

“Verzoeker bevestigt dat Bakr ter plaats overleed. Doch, spoeddiensten nemen, bij een aanslag, alle slachtoffers (gewonden en lijken) mee naar het ziekenhuis. Het lijk van Bakr werd dus meegenomen naar het ziekenhuis waar het overlijden officieel vastgesteld werd om 1 uur 's nachts. 1 uur 's nachts zou dus het tijdstip van de vaststelling van het overlijden zijn doch niet het tijdstip van het overlijden zelf.”

Inzake zijn redders, stelt verzoeker:

“Volgens verzoeker gaat het hier niet om een tegenstrijdigheid. Verzoeker meent dat gewonden door de brandweermannen werden gered terwijl de valide slachtoffers (die door de rook werden bevangen), door de ramen naar buiten gingen met de hulp van de burens en andere burgers.”

Aangaande de aanwezigheid van gekende slachtoffers, doet verzoeker gelden:

“Het feit dat verzoeker niet weet dat Hamoudi ook slachtoffer van de aanslag is, is op zich geen tegenstrijdigheid. Bij de aanslag stond verzoeker aan de achterkant van de winkel. Hij heeft dus niet gezien dat Hamoudi bij de aanslag aan het spelen was met Bakr. Verzoekers moeder heeft nooit eerder gesproken met verzoeker over de verwondingen van Hamoudi n.a.v. de aanslag. Hamoudi was een goede vriend van haar overleden zoon. Spreken over hem was zeer pijnlijk.”

Betreffende het politiedocument, betoogt verzoeker:

“Verzoeker herbevestigt dat hij en Omar niet zwaar gewond geraakten bij de aanslag. Zij werden dus ook niet vermeld als slachtoffers in het politiedocument.”

2.2.1. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van een bomaanslag waarbij één van zijn broers omkwam en hijzelf en een andere broer gewond raakten.

In de bestreden beslissing wordt echter vooreerst terecht vastgesteld dat verzoeker en zijn moeder tegenstrijdige verklaringen aflegden over het ogenblik waarop zijn broer Bakr zou zijn overleden. De motivering dienaangaande luidt als volgt:

“Zo verklaarde u dat uw broertje Bakr op slag dood was. Toen hij naar het ziekenhuis werd gebracht was hij al overleden, zo zegt u (CGVS Seger p.19). Volgens uw moeder is Bakr na de ontploffing naar het ziekenhuis overgebracht en is hij daar de volgende dag om 1 uur 's nachts aan zijn verwondingen overleden (CGVS Sahar p.9).”

De voormelde verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringsen die verzoeker hieraan *post factum* tracht aan te brengen.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder ongemoeid waar gesteld wordt:

“Bovendien verklaarde u dat zowel u als Bakr naar het Kindi ziekenhuis werden overgebracht terwijl uw moeder stelt dat de lichtgewonden naar het Kindi ziekenhuis en de zwaargewonden, waaronder Bakr, naar Medinat el Tob overgebracht werden (CGVS Seger p.22, Sahar p.10).”

Deze vaststelling vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en blijft, daar zij door verzoeker ongemoeid gelaten wordt, onverminderd overeind.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Eveneens kan er aangestipt worden dat u, volgens uw moeder, uit de winkel gered werd door de brandweermannen, terwijl u dan weer verklaarde dat de mensen uit de buurt u naar buiten gebracht hadden (CGVS Seger p.21, Sahar p.10).”

De voormelde verklaringen zijn niet voor interpretatie vatbaar en hebben duidelijk betrekking op de redding van verzoekers persoon. Zij laten geen ruimte voor de verklaring waarmee verzoeker deze in het verzoekschrift alsnog tracht in overeenstemming te brengen.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat de verklaringen van verzoeker en diens moeder niet overeenstemmen met het neergelegde politiedocument. De motivering dienaangaande luidt als volgt:

“Naar u beweerde staan in het politiedocument de namen vermeld van de personen die bij de aanslag gewond raakten. Opmerkelijk is dan wel het feit dat noch uw naam noch de naam van uw broer Omar vermeld staan. U beweerde nochtans dat jullie beiden in de winkel aanwezig waren op het moment van de aanslag én voor verzorging naar het ziekenhuis werden overgebracht (CGVS Seger p.21 en 29). De naam van Hamudi, het vriendje van Bakr dat volgens uw moeder verlamd raakte tengevolge de aanslag, staat evenmin vermeld tussen de namen van de gewonden. Aangaande het ontbreken van uw naam stelde u dat u, ondanks dat u bijna gestikt was, niet bij de gewonden gerekend werd en dit omdat u geen lichamelijke letsels had (CGVS Seger p.29). Dit kan niet alleen ten zeerste verbazen, het kan ook geenszins de afwezigheid van Hamudi zijn naam rechtvaardigen.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Indien zij werkelijk betrokken waren bij de aanslag en daarbij voor verzorging naar het ziekenhuis werden overgebracht, is het niet aannemelijk dat verzoeker en zijn broer niet bij de slachtoffers in het politiedocument zouden zijn vermeld. Hoe dan ook is het geheel niet aannemelijk dat het volledig verlamde vriendje van Bakr hierin niet zou zijn vermeld.

Verzoeker laat de bestreden beslissing daarenboven volledig onverlet waar gesteld wordt:

“In de kantlijn kan er nog aangestipt worden dat de verklaringen over uw reisweg evenmin geloofwaardig zijn. Zo verklaarde u dat u een vals paspoort kreeg van de smokkelaar en hiermee van Griekenland naar Brussel reisde. U had hier 4000 dollar voor betaald. U reisde samen met uw moeder en uw broer. De smokkelaar was niet meegekomen. Het enige detail dat u kon geven over het paspoort, was de kleur van het paspoort. U wist niet of de foto op u leek, u wist niet van welke nationaliteit het paspoort was en onder welke identiteitsgegevens u reisde. U zou er niet in gekeken hebben, zo zegt u (CGVS Seger p. 14 ev). Gelet op de mogelijkheid om bij een controle bepaalde vragen te krijgen voorgeschoteld betreffende uw herkomst, identiteit, reisbestemming, ... , is het hoegenaamd niet geloofwaardig dat u geen enkel informatie kan geven omtrent de gegevens vermeldt in het paspoort waarmee u zou gereisd hebben. U kan dit paspoort ook niet voorleggen want u liet het gewoon achter op het vliegtuig nadat jullie landden in België, zo zegt u. U zou dit gedaan hebben uit vrees anders te worden teruggestuurd. Uw gebrekkige verklaringen in combinatie met uw onvermogen enig overtuigend en tastbaar begin van bewijs voor te leggen aangaande uw reis doen ten zeerste vermoeden dat u niet de waarheid vertelt omtrent uw reis en de hierbij gebruikte documenten en dit om bepaalde informatie over uzelf en / of het moment waarop u uw land van herkomst zou verlaten hebben, verborgen te houden. Ook dit doet bijkomend afbreuk aan uw gehele geloofwaardigheid.”

Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij niet worden aangevochten, onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde betrokkenheid bij een aanslag.

Zelfs indien hieraan geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing geheel niet betwist of weerlegt waar gemotiveerd wordt:

“Wat betreft de ontploffing zelf dient er te worden aangestipt dat, ook al zou het vaststaan dat deze zich voordeed – quod non - u geenszins heeft weten te overtuigen dat het hier om een tegen jullie (winkel) gerichte aanslag ging. U beschreef de plaats waar de bom precies geplaatst werd ten opzichte van de winkel (zie schets). Het explosief was aangebracht op een elektriciteitskastje in de straat. Het kastje stond echter even ver van de winkel als van de soennitische moskee. U was er zelf evenmin van overtuigd dat de bom tegen jullie gericht was, zo blijkt uit uw verklaringen. U verwees wel naar de soennitische namen van uw beide broers maar u wees er tevens op dat er ook een soennitische moskee naast jullie winkel lag (CGVS Seger p.19). Ook uw moeder kon niet met zekerheid zeggen dat de ontploffing tegen jullie gericht was (CGVS Sahar p.9, p.11). Ze verklaarde dat jullie er initieel van uit gingen dat de aanslag tegen de winkel gericht was, maar dat de ontploffing net naast de winkel plaatsvond (CGVS Sahar p.9). Dat jullie gevisieerd werden en het slachtoffer waren van een gerichte aanslag, is een loutere veronderstelling van jullie kant die op geen enkele manier wordt ondersteund door objectieve bevindingen. Zulks volstaat niet om in uw hoofde te besluiten tot een persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Blijkt bovendien dat u en uw moeder elkaar ook tegenspraken aangaande de redenen van de aanslag. Zo verklaarde uw moeder tijdens haar gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de aanslag tegen jullie straat gericht was daar deze vol soennitische ondernemers zat (zie vragenlijst DVZ Sahar). Volgens uw verklaringen hing het merendeel van de ondernemers in de straat de sjiitische strekking van de Islam aan (CGVS Seger p.19). Ook dit aspect verschilt tussen jullie beider verklaringen.”

Aangezien jullie het winkeltje in jullie huis hadden geïnstalleerd mag er rederlijkerwijs verwacht worden dat jullie op een éénsluidende manier zouden kunnen aangeven hoe de samenstelling van de wijk eruit ziet. Dat jullie hierover tegengestelde verklaringen afleggen, ondermijnt eens te meer de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Dat er in uw hoofde niet kan gesproken worden van een gerichte en systematische vervolging blijkt voorts eveneens uit het feit dat jullie in het verleden geen dreigementen kregen en geen persoonlijke problemen kenden omwille van jullie geloof (CGVS Seger p.19, p.20, Sahar p.9). Ook in de periode volgend op de aanslag en dit tot uw vertrek uit Irak eind juni 2015, d.i. ruim vijf maanden na de aanslag, vonden er geen vervolgingsfeiten meer plaats. U ging gewoon naar school en jullie woonden nog steeds in het zelfde huis in Waziriyah (CGVS Seger p.7, p.10). Na jullie vertrek ging uw oom bij uw grootmoeder wonen in Waziriyah. Ook zij hebben, na jullie vertrek, geen problemen meer ondervonden (CGVS Seger p.8). Moest men jullie daadwerkelijk viseren omdat jullie soennieten zijn, is het opmerkelijk dat er in de jaren voor de aanslag en de maanden na de aanslag geen andere vervolgingsfeiten plaatsgevonden hebben. U gevraagd of er een voorval had plaatsgevonden op basis waarvan jullie in mei 2015 het besluit namen te vertrekken en jullie reis planden, antwoordde u eveneens ontkennend (CGVS Seger p.17). Blijkt anderzijds dat er na de explosie wel nog een incident plaatsvond in de moskee. U stelde dat de imam direct na de explosie de moskee sloot en wegluchtte (CGVS Seger p.11). Toen enige tijd later iemand uit de buurt de moskee wilde heropenen zou deze zijn opgepakt door militieleden (CGS Seger p. 20). Dit bevestigt eens te meer dat er niet kan worden gesproken van een persoonlijke en systematische vervolging ten aanzien van u en uw familie.

Naast de aanslag op de winkel haalde u voor het overige geen elementen aan die hier alsnog kunnen op wijzen. U haalde aan dat u uw eindexamens in een sjitische wijk diende af te leggen en dat u daar niet naartoe durfde te gaan (CGVS Seger p.26, 25). U kon uw studies aldus niet afmaken en had geen toekomst in Irak, zo stelde u (CGVS Seger p.25, p.17). U haalde voorts nog aan dat uw broer Omar mogelijks zou vermoord worden omwille van zijn naam. Ook uw moeder haalde dit aan (CGVS Sahar p.8, Seger p.17). U noch uw moeder kon deze vrees echter concretiseren. U verklaarde dat uw broer niet naar het politiekantoor kon gaan, dat hij zijn identiteitskaart niet op zak mocht hebben en dat hij niet naar het ziekenhuis kon gaan (CGVS Seger p.25). Dit strookt niet met uw relaas waarin u verklaarde dat u en uw broer naar het Kindi ziekenhuis overgebracht werden nadat jullie uit de brandende winkel gered werden. U geconfronteerd met dit feit, antwoordde u dat het over een noodgeval ging (CGVS Seger p.25). Uit voorgaande kan enkel worden afgeleid dat uw broer, ongeacht zijn naam en in tegenstelling tot uw bewering, wel degelijk aanspraak kon maken op medische verzorging indien nodig. Concrete problemen die hij omwille van zijn naam zou hebben meegemaakt, haalde u nergens aan. Uw moeder vreesde voorts dat uw broer Omar over twee jaar problemen zou krijgen omwille van zijn naam. Vanaf dan zou hij immers altijd een identiteitskaart op zak moeten hebben (CGVS Sahar p.11). Wanneer men een vrees inroept wordt deze beoordeeld op het moment dat deze ingeroepen wordt. Het is niet mogelijk om nu na te gaan welke problemen uw broer over twee jaar mogelijks zou kunnen ondervinden op basis van zijn naam. Uw moeder kon evenmin de vrees in hoofde van uw broer Omar concretiseren (CGVS Sahar p.11). Voor het overige heeft uw moeder zelf ook geen persoonlijke problemen gekend, zo blijkt uit jullie verklaringen (CGVS Seger p.30, Sahar p.9). Er zijn aldus geen concrete elementen voorhanden die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien deze door verzoeker niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen.

Verzoeker stelt voorts ten onrechte dat ten aanzien van de neergelegde documenten bewezen zou dienen te worden dat deze vals zijn om hieraan bewijswaarde te ontzeggen. Ook om andere redenen dan hun valsheid kan aan de neergelegde documenten bewijswaarde worden ontzegd. *In casu* volstaan de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens niet *in concreto* worden weerlegd of betwist, om te besluiten dat de neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') niet van die aard zijn dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

Verzoeker vestigt daarnaast nog de aandacht op zijn soennitische origine. Waar op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') en de in het verzoekschrift geciteerde informatie aangenomen kan worden dat soennieten in Bagdad een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker niet aantoonbaar is en dat uit de voormelde informatie evenmin blijkt dat dit risico dermate hoog zou zijn dat verzoeker, louter ingevolge het gegeven dat hij soenniet is en ingevolge een aanwezigheid aldaar, zou dreigen te worden vervolgd of geïsoleerd.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn beweerde vrees voor vervolging, haalde verzoeker bovendien geen concrete, recente, ernstige en geloofwaardige, aan zijn afkomst en religie verbonden problemen aan. Verzoeker toont aldus niet *in concreto* aan dat hij ingevolge zijn religie als soenniet problemen zou riskeren bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Gelet op hetgeen voorafgaat, kan de in het kader van het voorgaande aangevoerde schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet niet worden aangenomen.

2.3.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij geeft een algemene uiteenzetting omtrent de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus en wijst erop dat zijn geboorteplaats en herkomst niet worden betwist.

Verder betoogt hij:

“Verwerende partij stelt al te gemakkelijk dat verzoeker ondanks de complexe, problematische en ernstige situatie in Bagdad er toch kan gaan wonen.

Er zijn dagelijks burgerdoden en een gemiddeld aantal aanslagen van 3 à 4 per dag, maar volgens tegenpartij is dit geen beletsel om lekker te vertoeven in Bagdad.

Heel recent werd het beleid door tegenpartij in die zin aangepast.

Er werd een beslissingstop ingevoerd van een maand en na deze periode van beraad komt men plots tot de vaststelling dat men eigenlijk toch wel weer kan wonen in Bagdad, ondanks het dagelijks aantal doden die er vallen. Dit zonder aan te tonen hoe de situatie in Bagdad op deze paar weken zo drastisch zou veranderd zijn!?

Tegenpartij motiveert niet goed en daarenboven zeer tegenstrijdig.

Vooreerst wordt er eigenlijk een beschrijving gegeven van de slechte situatie in Bagdad en stelt men vast dat inderdaad ook burgers gevisieerd worden en dat er dagelijks dodelijke slachtoffers vallen. Het aantal slachtoffers in getallen is enorm.

Burgers zijn hoofdzakelijk doelwitten, het cijfer van het aantal slachtoffers per dag ligt hoog, soennieten worden vooral gevisieerd door de sjiitische militie, ... Er is dus duidelijk sprake van blind geweld ten opzichte van burgers en onmenselijke behandelingen.

In de tijd van de 2de wereldoorlog en de hiermee gepaard gaande intensieve bombardementen / ontvoeringen/mishandelingen/arrestaties/deportaties van burgers ging het openbaar leven ook door in België. Kan men thans ernstig stellen dat Belgische burgers (inbegrepen toen gevisieerde 14 bevolkingsgroepen) geen aanspraak zou hebben kunnen maken op de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zoals het nu geschreven is, indien dit had bestaan.

Een openbaar leven zal nooit volledig stilvallen daar op deze manier de mensen juist mentaal proberen te overleven.

Dit betekent niet dat het een veilige situatie is.

In de bestreden beslissing erkent verwerende partij ook dat vooral Soennitische burgers een groter risico lopen. Daarentegen wordt er met geen woord gerept over de Soennitische origine van verzoeker bij het evalueren van de risico's in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit is nochtans een cruciaal element bij de beoordeling van de risico's in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing werd er omtrent artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zelfs niet gemotiveerd hoe verzoeker, volgens verwerende partij, aan de vastgestelde onveilige situatie zou kunnen ontsnappen in Bagdad.

Bij het onderzoeken van de al dan niet toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 kan men, in de Irakese context, niet één stereotiepe beslissing opmaken zonder een onderscheid te maken tussen Sjiieten en Soennieten. Het is duidelijk dat momenteel de situatie voor Soennieten in Bagdad veel gevaarlijker is dan deze voor Sjiieten.

Nergens in de bestreden beslissing wordt dit specifiek gevaar in hoofde van verzoeker beoordeeld.

Bijgevolg is een onderzoek ten gronde door het Commissariaat-Generaal op dit vlak minstens noodzakelijk!

2.5.

Het is zeer opvallend dat de beleidswijziging in de beslissingen omtrent Irakezen uit Bagdad komt op een moment dat er een vluchtelingencrisis heerst in ons land en het aantal asielzoekers uit Irak drastisch stijgt. Verzoeker kan zich niet van de indruk ontdoen dat de bestreden beslissing aangetast wordt door politiek opportunisme. De motivering van de bestreden beslissing staat los van een realistisch beeld van de situatie in Bagdad.

In de bestreden beslissing stelt men zelf dat maandelijks honderden doden en gewonden vallen. De cijfergegevens kunnen volgens tegenpartij niet op zichzelf beoordeeld worden.

Er wordt duidelijk gemeten met twee maten en gewichten.

2.6.

Het feit dat een hoog aantal asielzoekers bij IOM een repatriëring naar Bagdad zouden hebben gevraagd is totaal geen aanwijzing van het feit dat andere burgers geen bescherming zouden nodig hebben.

Daarenboven kwam deze beweging er na de 'ontradingsbrief' van de staatssecretaris en het voeren van een bepaald beleid ten aanzien van bepaalde groepen onder asielzoekers.

Daarna dient zich ook de vraag gesteld te worden of alle mensen dewelke terugkeerden wel degelijk woonachtig zijn in Bagdad. Degene die terugkeerden zijn dus misschien wel mensen dewelke hun kansen zagen dalen na de ontradingsbrief en elders in Irak woonachtig zijn of gewoon geen Sjiïeten zijn. Het is ook niet omdat men een repatriëring vraagt naar Bagdad, dat men er wel degelijk woonachtig is.

In onderhavig geval wordt de afkomst van Bagdad en Soenitische strekking van verzoeker niet betwist. Het zijn ook twee cruciale elementen bij de al dan niet toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980.

2.7.

Uit recente informatie blijkt dat de situatie in Bagdad nog steeds zeer ernstig te noemen is."

Verzoeker citeert uit het *Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak* van oktober 2015. Vervolgens citeert hij uit het arrest AA (*Article 15(c) Iraq* CG, [2015] UKUT 00544 (IAC) van het United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 1 October 2015 en uit algemene informatie omtrent de situatie in Irak en Bagdad.

Verzoeker verwijst nog naar de hoger gedane uiteenzetting. Hij meent dat een terugkeer naar Irak geenszins verenigbaar is met artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Ter staving van voormeld betoog, voegt verzoeker het *Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak* van oktober 2015 bij het verzoekschrift (bijlage 3).

2.3.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een Franstalig arrest van de RvV neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om

aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Verzoeker tracht te laten uitschijnen dat de situatie in Bagdad van zulke aard zou zijn dat zij beantwoordt aan de voormelde criteria. Uit zowel de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (map 'landeninformatie') als de in het verzoekschrift geciteerde en bij het verzoekschrift gevoegde informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 1) blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden geen of weinig gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd in Bagdad verder opgeheven. Tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Dat de sjiitische milities de Iraakse autoriteiten daarbij bijstaan, veel (feitelijke) macht genieten in Bagdad en zich bezondigen aan misbruiken, wordt niet betwist doch doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven bovendien aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen. Deze vaststelling kan, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, weldegelijk als een indicatie gezien worden dat de Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Indien zij van oordeel waren dat de situatie er dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan immers worden aangenomen dat noch een beslissingsstop, noch de door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie gevoerde ontradingsspolitiek

ertoe zou leiden dat deze personen zouden terugkeren naar Bagdad. De blote en ongefundeerde bewering dat personen die terugkeerden mogelijk logen over hun afkomst en zijn teruggekeerd naar elders in Irak, kan bezwaarlijk volstaan om afbreuk te doen aan het voorgaande.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het "*Upper Tribunal*" (Immigration and Asylum Chamber) van het Verenigd Koninkrijk, in het arrest waarnaar verzoeker *nota bene* zelf verwijst, op grond van dezelfde feitelijke vaststellingen als deze in voornoemde landeninformatie tot de conclusie komt dat er in de stad Bagdad geen sprake is van een situatie zoals gesteld in artikel 15 sub c) van de richtlijn (*AA (Article 15(c)) Iraq* CG, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, <http://www.refworld.org/docid/561224e24.htm>, punt 118 e.v.).

Verzoeker verwijt het CGVS nog dat niet of onvoldoende gemotiveerd wordt waarom het beleid gewijzigd is. Dient echter te worden opgemerkt dat iedere asielaanvraag afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de asielzoeker. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake de asielaanvraag. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. De motiveringsplicht als vormvereiste voor administratieve rechtshandelingen vereist niet dat het CGVS ook de gronden voor zijn motieven of de redenen voor haar beleid (swijziging) moet weergeven. Het CGVS moet enkel motiveren waarom het van oordeel is dat de situatie in Bagdad van aard is om aan verzoeker al dan niet de status van subsidiair beschermde toe te kennen, hetgeen *in casu* gebeurd is. De overwegingen ten grondslag van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus worden immers duidelijk en op omstandige wijze uiteengezet in de bestreden beslissing.

Verzoeker tracht tot slot te laten uitschijnen dat verweerder zich bezondigde aan politiek opportunisme, ingevolge de toestroom van asielzoekers, de maatschappelijke en politieke druk vooringenomen was en er niet in slaagde om objectief te oordelen over de veiligheidssituatie in Bagdad. Deze beweringen missen echter iedere feitelijke en objectieve grondslag en kunnen, gelet op het voorgaande, geheel niet worden aangenomen.

De verzoekende partij verwijst naar arrest 165 616 (FR) van 12 april 2016 van de Raad. Het blijkt echter dat arrest 165 616 niet te verzoenen is met het arrest 162 162 (FR) van 16 februari 2016. Arrest 162 162 werd gewezen door drie rechters (waaronder de voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de kamervoorzitter van de vijfde kamer) en baseert zich op dezelfde landeninformatie, in casu "*COI Focus Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad*" van het Cedoca van 6 oktober 2015, als deze die werd voorgelegd in het dossier dat aanleiding gaf tot het vernietigingsarrest 165 616. Arrest 165 616 is tevens strijdig met arrest 157 161 (NL) van 26 november 2015, gewezen door drie rechters waaronder de kamervoorzitter van de vierde kamer, en dat ook de voormelde landeninformatie behandelde. Gelet op de arresten 162 162 (FR) en 157 161 (NL) geldt er eenheid van rechtspraak tussen de beide taalrollen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In deze omstandigheden kan de eenmalig afwijkende rechtspraak zoals gesteld in arrest 165 616 niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS